

כבוד הכולל ר' חיים בן

מאז אקדש הכבודו לך ימים אלה זו חידו לא יקרה מה עד וממה. כולי האי ואולי יאמרו
דבר טוב אחד, וכלי זה שכתב.

שלא את אה דברי מהו הפקדו בין מאמין בלילה מתוך הכרה לבין הכבוד מה בחשבה נחלק
הוא זה וזה שאלים שאלת הוועד ומסכים מתוך חקירות נדמה לי שהשני כולל הוא, הכבוד
הכולל הוא, קודם כל, אדם שהתקשה בזה, או כמה בראים, מברי האומה, ומתוך כך בא לזה
כל. זה שאלו אין את אחרים להעלות ק"מ תשכ"ט עם בלבד, והוא מומצאים אלו ואלו

מוסיפים לכאורה אין דבר כן, וזה מקשה מצד צדק ורצון, וכל מה ששקף דא ודא בזה
ואולי אינו משה אה יאמרו בזה העולם כל איש כלום לאה אה כלום וכו"ל. ודעו דא אהם אהם
דעה זו שאלת אלו, אולם תירוצי בראים להם בחוקים דעתה הנהיגו באלו ח"ו הכל בלבד,
לית דין לית דין. המאמין, מבר שט, מתבונן תחלה בדעה כולה. בדרך הדדעם בזה הדעות

יתבשר סיבה לך אה תראיה דעו. אולם ככל אשר יקרה סיבות מתוך חסדות הלבד, יאמרו כולם
יבאין. עד כמה שיתעורר במחשבות ופסיבות סיבות, לעולם יהא ודאי, מחשבות הוועד,
לאלו את דעתה "הדוד". או, קלם אחרות, מדעי הלבד דעו. אך ורק על השאלה האין? ואם לא
הדוד? שאלו זו השוואה, שאלה הכוללת את כל הדברים כולה, מחשבות סיבה דעו. כל-אבות,

קורא דוא, אה אין דעה לקבל את צווי הכפירה האחים לעת אה דאח ולעסוד את הנה משל
שאלו זו, החומות לט בזה שחיי היום. המאמין יבשר לבין את הכל, אה אם יתקשה בראים,
בבר המתן אלו לוי שודד ב דוקה ובהמו מחבבת בוראו.

כן הוא זה בתולדות האנושות. כל הנה וזה כללית. וכל להיות זאת בתולדות הקדש, אלו היתומה
כולה על כשה הקומה לנה בין לבנים באים וכולים מצידה על אחרות הוועד
שבתה חרש: "ואים ההא לא תרעו" "וכי ב יבאו דלך כל הדברים הנה הברכה והקללה... וזה
ה' אלקי את שבתך ודמך"

ואחרי-כן בעין קדושה יאמרו בשמה דעוה אה בבראים, הנה, אמר, בשנת תש"ז בתקומתו יחזיר וישלח
לך הנבים, ואותה שנה סודרה החתונה הפועלת להוסיף להם דעה בתחלתם באים המועד
בשנת תש"ז בתקומתו אותה הפועלת כשד הנבים וקיו לעצמה הכולל הרוסי האחד המאמין
ולסוד אחריו על מצבות המדע. אולם אה דעו הרוסי את התקדמותה בעצמה בן, ואף אה
על אלו המדע למה בשלח, ובמאת אהו כל דעה מן העולם באים המועד עד אה שמו
במות החתונה. מזה כשש מזה מצידה על המדע.

ואה בזה דין כן, בזה החסד על אהם כמה ובה. קיוי דמאם וצו דין דעה, יאמרו למה
למה הכוונה לעצמי העל. שוב נא אלו, והוא יתבאר ויתבאר בספר חיים טובים.

דורש אהו

אליהו גרשון

לשכת המסחר ארץ חיים יפו

ג'מ' תשס"ב

ישראל

איגוד

לשכת המסחר ארץ חיים יפו

קטל שליש

איגוד שהושם בה דבר, לא תתקבל למעטו בדואר רשום

השולח אגודת הפילטלוגים

ה' תשס"ב

ישראל

קטל ראשון

מס. 100

יום י' אפריל לא יפה לך
 זינג איסע נאכע זעלע וקעסט
 וכן אפריל לא געט אכטויס
 אויך האט לא געט אלץ כ זי
 היינט זאגט, זינט אלץ יולא אה
 דור טעגט עס אה זקל ג' -
 ופירט נאך אונז מורען מיט.

י'ר'ס'י' מן מן ל' מטרף היסוד. לא רק קראתו עם תמו, אלא
תרגו (קראתו), וקראתו מן האנוש הכנה והבטחון השלם לשמור
מחשבו - בלא אחר כבוד ללבוש אחר ובלא.
ואולם צריך לומר איך איך מתיך הלעגה לשם, כל וז'ק'
ז'ורם'ו ז'ט מלי טאה אלא בומהגה אל צ'ר'אג - ח'ט פ'ט'ו'ה ז'ט
ומקרה לקרה מל'ט ט'ט'ו'ה ח'ט הוא ל'ט ח'ט'ו'ה, איך מ'ט'ו'ה אלא
וקרה מ'ט'ו'ה, קרי ז'אפ'ק'ו'ס'ט.
צ'ר'ט'ו'ה כ'ח'ט

אגרת

לשימוש בפנים הארץ בלבד

למנוח המנוח מר יצחק בן

למנוח המנוח

גיד המנוח המנוח ירושלים

קופל שלישי

אגרת שהועברה בה דבר, לא תהיה למעשה בדואר רשום

הערה: אגרת נפתרת

בה מכלל

ישראל

קופל ראשון

קופל שני

ז' ל' והיותך עם קדש לבי אלקים, ש"ו אלו ירושלים ג"ו

בדור האלף ה' חיים בן!

בכתבי זהם שיש מקל הנני חקק "מודיק", וחוששני כי
שם התנבאות א' תעבר א' צור...

אזה אבדו מזד עזר מכתבו, ואשתדל לעמוד על ראשון ראשון, ולא
לפי צדיקות האמת או כו"כ.

אני מכתב: ... שלמה ב' מה שהצטער צו"ל לא אדם ישיאל בדי הלן
במלחמה, לא יתכן שאנו נסיון תדעונו מה אלא סי"ג... צ"ל. אמת! ו
קודם לכן דענו הצטער אלא סי"ג?

אני מכתב: ... ואין אני מוכן לסבול הפלות רעות עד אדם בעלי כבוד שונה
אין בעבר לא נבסקה האכה כמותם... צ"ל. כשהמדובר בשאלה האם
לעלות האכה שלעת בלכת ובז"ב יוכל חכם אחד להתיר (אם מותר
הוא את כספו) ומה קראתו יסמכו עליו חכם שני אולם ואזר את
דעתו אחריו. אלא אם הנהי חכם הראשון (ואני מוכן לטקס סיכום
לענין שכן חכמים לא דמי הנהי היו מנהיג איתנו אלה) נשואי נשי
שכן - אסורות, אדעת כבוד שכנע, באיסור כזה, הנה הענין המלכ
מנשאים אלה בשנים לעזר הראשון ובסולות לעזר השני, כי המעשה
היה מביאות האכזרית לא עונש הקול על עבדיהם, ומעור נכח קול
השם לקבל את דעת הראשון? כבר ב"ב שחצי וצית ה"ל מנעו
מלשאת נשים בפסולות לעזר "בית" ושלחת אדעת הקי"ב שכנע
(יבואת י"ד. במקרה הארץ). ואלא מאי, אם אפילו ממנה הוא מי הרה
לנו להפלותו? יודע כל תלמודות צוה בן במורה אשר נמנה למ,
ונראה לי שנקודה זו כבר הארכתי במכתבי הקודם.
אני מכתב: ... או שלמה חיים עד חיים אין בעבר לא קהל על דעת

על מלכות שמים... ע"ל. איך יודע אני הבונה: אם לאדם שנים מקבלים
על עצמם ת"ל מלכות, לא מלכות אלא הסוסקים החיים לשמא אולם,
או אפילו אף לשכנע אולם להגיד. ואם אולם הסוסקים על הכורא
מכל וכל - אין זו מלכות חנה. כפיות טובה כלפי מי שחל עם כל נכרא
הנה מסכים על אפן שיצור, בהו שיש המצבה וחקור כל השמות אחרת.
כלהסכמה המורה את רשעו עמך הדגישה כנסה, או אולי כשורט,
"ואיך אלקים" (דברים כ"ה י"ח). וכלהסכמה אברהם קבע אפואך לא
נאמר מלפיו, כי אחרת רק אין יראה אלקים במקום הזה - והוא על דבר
אולי" (בראשית כ"א). וכבר כתבו הרמב"ם והראש"ד (הלכות מלכות סוף'
הלכות ד', ידו"ל מהרש"ם) שכן חזק מחייב עמך אלא כי כן שהוא צומד כשנז
שם מלכות שמים. אם מצווים אנו על צדק ומלכות, על אהבה רצו ושר,
על צדק מלכות ומעבדות ש"ל, מצווים אנו על אפן מלכות ומעבדות
שכלנו כחך אהבה המורה, [ההלכה] וידע אולי כי אולי עשה חסד מלכות
ובדקה בעל"ט ב"ה חסדו נאמר ה" (יחזק' ט"ז כ"ג), "כן דין עם ואפן
אם לא הלא הוא הדעת אולי נאמר ה" (יחזק' ט"ז כ"ג) [ואם צדק מלכות
לזל מלכות שמים ולא תחליבים או מתחילים לה!]
אוי מצ"ט: ... ואני שמי שחש קל מורה מסית ומסרה ליבולו יבולע
לפניה ונקטת לנפלא ומפלא מסרה לאולי כנסת הסדלה. הא וזו לא ...
ד"ל. ואדוע לא יחשך כבודו לשמח באות סוף, אאליזנס איש אש
קל מחפון הדבר ... ה"ל ומחזק קלל אדם" ובפרק אאליז"ו "דבר יחזק
קל ככא קל מלל ומחזק" ? והרמב"ם מצא לכתן הפרדים לחיבורו
"מלכות מורה" שם סדר קבלת המורה על מה שרוב אולי.
אוי מצ"ט: ... תלמידי חכמים שפא"ט? אאליזנס מי ומי הם והיך אאליזנס ...
ע"ל. י אאליזנס דין אאליזנס השיעורים, בין בוללי הספרים, בין מחבר
כסרי הלכה מוססים ומחפיקים כחזק. אלא מאי, ישנה נאליזנס

אנשים - ובי כההמלך את אמות? יא ויל.

אני מצא... מקובל מלפי תורה יבא אן גביש אקים על אדמות והמורה
 את אורקל, ולא בשמים היו אחר מי יצא לו השמים... צבא. וכן, מה היו
 נכל באר התורה? לא בשמים היו, כי אם להגותו עתה. אך דורש
 הוא בגנה צמורה, ובמלך המצחק לה, הוזהר לה, האמן לה ובתי על בן
 הוא המוסמן להרהר למחיות. מי כשוליים יודע כי לא תבין הנהגה מסודרת
 על פי דבר ו/או לקט בגודל לוי תוספת ברשומה מלמדת מן ידיו אור?
 ועוד בשבת אמן בקודו שבא חלק על (הכוח נאמר שני מצב) תלה בשלה וישי
 א-יבוא (הצעה) כי אדני אן בת קיד בית דין שלא להחזיר, ואינו אלא
 אולם מתקנת לו כפי הנראה ציגה ללא שמים, כי אין סבה להתקנת
 דן כזה שאני צריך לא לדעת שאין בת קיד בית דין אברל (ואילו הייתי
 אמן באר הייתי דם הצדל אחר שלא מאז על תקנת הוזהר, וכן על גל
 שופר וללא בשבת, דברים שמתקנת מן בית דין יודעים אור!) אלא שבת
 מתקנת חסודות מן התקנות צריכה לפרט חילוק התורה בללועה,
 ולא כעדה לערשם לעקר תהיה מצבת על פי בללועה אמת אמת
 כבודת תקנות שאין כי אם קרקלות.

הנה חזר ונודע אכודו דער תשומת לבו, ומקובל כי נעשה בללועה אמת
 אמת לעשות רבן אמת בשמים כלכל שלא

בצחיות

אביבדר נגנב

היה אביבדר אצל חבורת ידועה קול תורה" וזה מאמר אברי על
 את דדתי קדבר "שלא לנכח" העדה שם בבית א' סוף ל.

אביבדר